

[Aagaard]

strativt system. Man kan f.eks. sørge for, at der er én person, der hjælper virksomhederne igennem de forskellige forvaltninger, hvor ansøgningerne om det ene og det andet behandles. Man kan sørge for altid at have et rimeligt udbud af velbeliggende erhvervsgrunde, og man kan sørge for gode veje og god skiltning, således at man let kan finde frem til de enkelte virksomheder.

Hertil kommer den virkelig store indsats, der ydes af Udenrigsministeriets handelsafdeling og vore mange ambassader rundt omkring i verden, og den indsats, der ydes igennem Industriministeriets forskellige ordninger. Jeg skal ikke her gentage ministerens grundige gennemgang af de mange muligheder, blot supplere med, at der også fra Industrirådets side ydes en kæmpeindsats for at øge vor eksport, vel at mærke ikke en indsats, som mange fejlagtigt tror udelukkende ydes vore største virksomheder, men i høj grad ydes de mindre og mellemstore virksomheder.

Men uanset hvad man måtte mene om indsatsen fra regeringen, arbejdsmarkedet og organisationerne, kommer man ikke uden om, at det først og fremmest er op til den enkelte virksomhed at sørge for, at dens produkter er konkurrencedygtige. Vort økonomiske system bygger på, at virksomhederne selv skaber sig en konkurrencedygtig plads på markederne. Det er derfor vigtigt at sikre virksomhederne vilkår, der gør det attraktivt at ekspandere og at eksportere. Det er virksomhedernes indtjeningsmuligheder, der er afgørende, for der er ingen, der eksporterer, hvis det ikke kan betale sig. Der står nemlig ikke noget i grundloven om, at virksomhederne skal eksportere og indtjene valuta.

Hovedsigtet med beslutningsforslag nr. B 92 er øget anvendelse af udviklingskontrakter. Det kan vi ikke i Det Konservative Folkeparti indvende noget imod, men at tvinge de forskellige offentlige myndigheder – med en enkelt undtagelse – til at afsætte en vis procentdel af deres indkøbsbudget til udviklingskontrakter, er ikke noget, vi vil være med til. Vi er meget enige i ministerens bemærkning om, at incitament er vigtigere og mere effektivt end tvang, især når motivation er så afgørende, som tilfældet er i sager af denne art. Det er ligeledes vor opfattelse, at med de øgede muligheder, Udviklingsfonden har fået, er der for øjeblikket ingen proble-

mer for virksomhederne, men det er helt klart vor holdning, at det er et område, hvor vi løbende må følge udviklingen med den største opmærksomhed.

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 93 er vor konklusion den samme som vedrørende de foregående to forslag: afvisning. Jeg synes, SF tegner et for dystert billede af vor situation på det teknologiske område. Alene ministerens citat af økonomers beregninger viser et noget andet og mere reelt billede af udviklingen. Nu vil jeg bestemt ikke afvise, at forskellige eksperimenter og projekter som dem, SF peger på, kunne medvirke til at øge både interessen og forståelsen af ny teknologi, måske mest hvordan den anvendes, men vi er helt enige med ministeren i det synspunkt, at midler til de anførte aktiviteter bevilges fra de programmer, de har tilknytning til, og administreres af de instanser, der har ansvaret for de pågældende programmer.

Vi kan dog også her forsikre forslagsstillerne om, at vi i Det Konservative Folkeparti vil følge udviklingen meget nøje i de kommende år. Efter vor opfattelse er det vigtigt at erkende den hast, hvormed teknologien udvikler sig, og at være indstillet på løbende justeringer af den politik, vi fører på dette område, hvor vor grundholdning er, at den nye teknologi løbende skal anvendes for at forbedre velfærden for det enkelt menneske og for hele den danske befolkning.

Endelig skal jeg, da CDs ordfører ikke kan være til stede, sige, at CD også afviser samtlige tre forslag.

Svend Heiselberg (V):

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at handelshuse kan være en god ting. Det er der også taget højde for i den industripolitiske redegørelse, vi fik i oktober måned, hvor regeringen klart præciserede, at det er noget, man arbejder med, og hvor der stilles midler og muligheder til rådighed.

Men nu er det jo ikke sådan, at kommuner og amter ikke har mulighed for at gøre noget. De kan rent faktisk gøre meget, hvis de har den tilstrækkelige opfindsomhed og den tilstrækkelige forståelse for, hvad der er behov for i erhvervslivet.

Men det er klart, at der også er kommuner, som gør næsten alt muligt for at jage virksomhederne væk fra deres kommune.